

(המשך מעמוד 31)

הם החלו לחקור את דניאלה, היא סיפרה להם מייד שהיומנים אצלה, והם לקחו אותם.

דס של
תרנגולות

מישטרה טוענת כי צינורתי את היוםנים ותלשתי מהם עמודים. זוהי שטות ממדרגה ראשונה. כאשר שאלתי את המישטרה אם יש ביומנים סימני תלישה הם אמרו שלא, אבל כיוון שהי כתיבה של רחל לא היתה בסדר כרונוגר לוגי, השוטרים לא הבינו איך זה יכול להיות. הם לא יכלו לעכל בשום אופן ש-רחל כתבה ביומן רק כשהיא היתה בי מצב-רוח לזה, ולא לפי לוח-השנה.

העניין עם היומן מזכיר לי את פרשת הדם במכונית, והשערות של רחל שנמר צאו בתא-המיטען של המכונית שלי. זה ממש מצחיק שהמישטרה, בשלב כל-כך מאוחר של החקירה, פתאום פירסמה בי קול-יקולות כאילו נמצאו עדויות מרשימות נגדי, בדמות הדם והשערות. עוד לפני שנעצתי חיפש חדאד, במכונית שלי, ומצא כיתמיידם. הוא לקח אותם לבדיקה, וכשהגיעו התוצאות שאל אותי: "מה עשו במכונית שלך תרנגולות שחוטות?" סי-פרתי לו שאני לוקח אוכל לכלבים ולי חתולים שלי במכונית, ובוהו הסתיים העניין.

בנוגע לשערות של רחל שנמצאו בתא-המיטען, אני חושב שזה די ברור. רחל ואני היינו חברים הרבה זמן, נסענו ביחד לטיולים, הכל במכונית הזאת. אז מה הי פלא שמצאו שם כמה שערות שלה? יכלו למצוא שם גם שערות שלי, של אמא שלי ואפילו של אבא שלי, לולא היתה לו קרי-חת.

אני אומנם רק שוחררתי בערבובת, ותי-מיד אפשר לחזור ולעצור אותי, או להא-שים אותי. אבל לגבי הפרשה הזאת גמור-רה. לכן אני רוצה לבקש מהמישטרה: תפסיקי למרר לי ולמישפחתי את החיים. תפסיקי לעקוב אחרי!

באותו ערב ששוחררתי הסעתי את הי-חברה החדשה שלי, אורלי יהל, לביתה שבצהלה. אנשים פשוט לא מבינים עד-כמה הייתי זקוק באותו לילה לדבר עם מישהו, להתקרב אל מישהו, לדעת שיש בחורה צעירה שידועת ומוכנה להקשיב לי. אורלי ואני אוהבים עכשיו, ואני מת-אר לעצמי שבפרשת השיקום שלי מה-טראומה הנוראה של החקירה והמעצר, יש ויהיה לאורלי חלק חשוב.

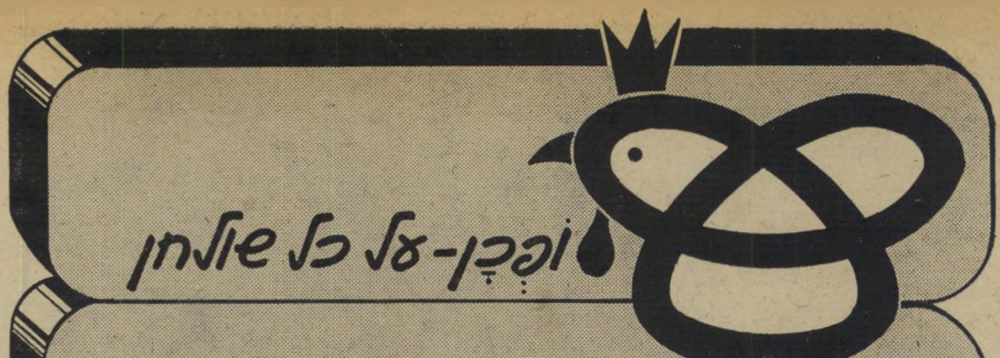
תרדו ממני
בבקשה!

יום אורלי מתגוררת איתי, בדירתי ברמת-גן. אנחנו חיים ביחד, כבעל-ואשה לכל דבר. אבל או, אורלי עדיין לא הכירה אותי. לא הספקנו לנסוע כמה קרי-לומטרים, וניידת-מישטרה עצרה את הי-מכונית שלי. הם ידעו מי אני, ואפילו לא ביקשו ממני תעודות. הם רצו את הי-תעודות של אורלי. המול שלי הוא ש-אורלי היא בחורה רצינית ומבינה, והם לא הצליחו להפריד בינינו בגלל תקרית זו. אבל זה, ללא ספק, היתה הכוונה שלי-הם.

לכן יש לי לומר למישטרה רק דבר אחד. לי אתם כבר לא יכולים לעשות כל-רע. במאבק ביני לבין המישטרה — אני ניצחתי. לא הצלחתם להביא אותי למיש-פט ולהעליל עלי את רצח החברה שלי, או עכשיו אתם מנסים למרר לי את הי-חיים בצורה אחרת.

כי אתם לא פוגעים. אבל העובדה ש-לאן שאני הולך יש אחרי בלש; העובדה שאני לא יכול לשבת בקולנוע או בתי-אטרון מבלי שיישב מאחורי מישהו וייר-שום כל מה שאני אומר; העובדה ש-אתם מטלפנים לבית הורי בכל פעם שאני מגיע לשם. כדי לבדוק אם אני אומנם שם — כל האווירה הזו שאתם יוצרים סביבי גורמת נזק לאנשים שהם חפים-מפשע גם לדעתכם. זה גורם להורי, לי-אורלי ולדידיים אחרים שלי לחיות במתח קבוע.

או תרדו ממני, בבקשה, זה לא יילך לכם.

אפקן-על כל שולחן

המחצית לתפוח האדום

עוף צעיר, קפוא ומוכן לבישול.
נמצא בפיקוח וטרינרי
של משרד החקלאות.
לתקופה קצרה בלבד
ב-7.5 ל"י לק"ג

כולם מדברים על הידוק החגורה
אנחנו מהדקים!

הנהלת **העולם הזה** הגיעה לכלל החלטה לספוג בשלב זה את העלאת המחירים ולא להעלות את מחיר שטח הפירסום.

מחיר האינטש על טור נשאר
40.- ל"י

רוחב הטור הוא חמישה ס"מ — רחב יותר מאשר בכל עיתון יומי.